29 Νοεμβρίου 2026

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα

(Κατά Λουκάν ιη' 18-27)

Τῷ καιρῷ εκείνω, ἄρχων τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ λέγων· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός. Τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε· ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἔτι ἕν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον εἶπε· πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ! Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ραφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε· τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστιν.

Μετάφραση

(Κατά Λουκάν ιη' 18-27)

Κάποιος άρχοντας τον ρώτησε: «Αγαθέ Διδάσκαλε, τι να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή;» Ο Ιησούς του απάντησε: «Γιατί με αποκαλείς αγαθό; Κανένας δεν είναι αγαθός, παρά μόνο ένας, ο Θεός. Ξέρεις τις εντολές: μη μοιχεύσεις, μη σκοτώσεις, μην κλέψεις, μην ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου». Κι εκείνος του είπε: «Όλα αυτά τα τηρώ από τα νιάτα μου». Όταν τ᾽ άκουσε ο Ιησούς του είπε: «Ένα ακόμη σου λείπει: πούλησε όλα όσα έχεις και δώσε τα χρήματα στους φτωχούς, κι έτσι θα έχεις θησαυρό κοντά στο Θεό· κι έλα να με ακολουθήσεις». Μόλις εκείνος τ᾽ άκουσε αυτά, πολύ στενοχωρήθηκε, γιατί ήταν πάμπλουτος. Όταν ο Ιησούς τον είδε τόσο στενοχωρημένο, είπε: «Πόσο δύσκολα θα μπουν στη βασιλεία του Θεού αυτοί που έχουν τα χρήματα! Ευκολότερο είναι να περάσει καμήλα μέσα από βελονότρυπα, παρά να μπει πλούσιος στη βασιλεία του Θεού». Όσοι τον άκουσαν είπαν: «Τότε ποιος μπορεί να σωθεί;» Κι εκείνος τους απάντησε: «Αυτά που για τους ανθρώπους είναι αδύνατα, για το Θεό είναι δυνατά».

Αποστολικό Ανάγνωσμα

(Β' Προς Τιμόθεον α᾽ 8-18)

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστι Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης. Δώῃ ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἅλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ρώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὗρε· δώῃ αὐτῷ ὁ Κύριος εὑρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Μετάφραση

(Β' Προς Τιμόθεον α᾽ 8-18)

Τέκνον Τιμόθεε, νὰ μὴ ἐντραπῇς τὴν μαρτυρίαν ὑπὲρ τοῦ Κυρίου μας, οὔτε ἐμέ, τὸν φυλακισμένον του, ἀλλὰ κακοπάθησε καὶ σὺ διὰ τὸ εὐαγγέλιον μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔσωσε καὶ μᾶς ἐκάλεσε μὲ κλῆσιν ἁγίαν, ὄχι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἔργων μας, ἀλλὰ κατὰ τὴν δικήν του πρόθεσιν

καὶ χάριν, ἡ ὁποία ἐδόθηκε σ’ ἐμᾶς πρὶν ἀπὸ ὅλους τοὺς αἰῶνας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἐφανερώθηκε δὲ τώρα διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος κατήργησε τὸν θάνατον, καὶ ἔφερε εἰς τὸ φῶς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, διὰ τὸ ὁποῖον μοῦ ἀνετέθη νὰ εἶμαι κῆρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν ἐθνικῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία ποὺ ὑποφέρω αὐτὰ τὰ παθήματα, ἀλλὰ δὲν ἐντρέπομαι, διότι ξέρω ἐκεῖνον εἰς τὸ ὁποῖον ἔχω πιστέψει καὶ εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι εἶναι δυνατὸς νὰ φυλάξῃ αὐτὸ ποὺ τοῦ ἐμπιστεύθηκα, ἕως ἐκείνην τὴν Ἡμέραν. Ἔχε ὡς ὑπόδειγμα ὑγειῶν διδασκαλιῶν ἐκεῖνα ποὺ ἄκουσες ἀπὸ ἐμὲ διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ποὺ ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Φύλαξε διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, ποὺ κατοικεῖ μέσα μας, τὸ καλὸν ποὺ σοῦ ἔχει ἐμπιστευθῆ ὁ Θεός. Γνωρίζεις ὅτι ὅλοι ποὺ ἦσαν εἰς τὴν Ἀσίαν, μὲ ἄφησαν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Φύγελλος καὶ ὁ Ἑρμογένης. Εἴθε ὁ Κύριος νὰ δώσῃ ἔλεος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ὀνησιφόρου, διότι συχνὰ μὲ ἀνακούφισε καὶ δὲν ἐντράπηκε τὴν ἁλυσίδα μου, ἀλλ’ ὅταν ἦλθε εἰς τὴν Ρώμην μὲ ἀναζήτησε μὲ ζῆλον καὶ μὲ εὑρῆκε – εἴθε ὁ Κύριος νὰ τὸν ἀξιώσῃ νὰ βρῇ ἔλεος ἀπὸ τὸν Κύριον κατ’ ἐκείνην τὴν Ἡμέραν – καὶ πόσας ὑπηρεσίας προσέφερε εἰς τὴν Ἔφεσον, γνωρίζει σὺ καλύτερα.